

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY

— ZAKOŃCZENIE TYGODNIA MŁODZIEŻY

Lekcja 11 — 13 marca

PORUSZAJĄCA MIŁOŚĆ

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 6 marca

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Iz 55,1-13; 58,1-14.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Gdy głodnemu podasz swój chleb i zaspokoisz pragnienie strapionego, wtedy twoje światło wejdzie w ciemności, a twój zmierzch będzie jak południe” (Iz 58,10).

Pewien kantor⁶³ i jego żona z miasta Lincoln, stolicy amerykańskiego stanu Nebraska, zaczęli odbierać anonimowe telefony z pogrozkami i niewybrednymi wyzwiskami. Odkryli, że telefonuje do nich lider miejscowej grupy Ku-Klux-Klanu⁶⁴. Gdy poznali jego tożsamość, mogli zgłosić owo nękanie na policję, ale wybrali coś znacznie bardziej radykalnego. Gdy dowiedzieli się, że ów mężczyzna jest kaleką, odwiedzili go pewnego dnia, przynosząc potrawkę z kurczaka! To owego człowieka wprawiło w całkowite osłupienie. W ciepłe ich miłości jego nienawiść znikła w jednej chwili. Odwiedzali go nadal i zaprzyjaźnili się z nim. Po pewnym czasie rozważał nawet przejście na judaizm!

„Lecz to jest post, w którym mam upodobanie: że się rozwiązuje bezprawne więzy, że się zrywa powrozy jarzma, wypuszcza na wolność uciśnionych i łamię wszelkie jarzmo, że podzielisz twój chleb z głodnym” (Iz 58,6-7). Jak na ironię, owo małżeństwo z Lincoln podjęło właśnie tego rodzaju post, dzieląc się posiłkiem z głodnym *prześladowcą* i w ten sposób uwalniając go z więzów niezasadnionych przedzeń!

Dowiedzmy się więcej o tej ważnej duchowej zasadzie przedstawionej przez proroka Izajasza.

⁶³ Urzędnik synagogałny prowadzący nabożeństwo, szczególnie w sobotę i inne święta. Współcześnie przy wyborze kantora (chazana) bierze się głównie pod uwagę jego uzdolnienia wokalne. W teorii musi on być godnym przedstawicielem społeczności żydowskiej, powinien mieć żonę, nosić brodę, cieszyć się dobrą opinią i sympatią wiernych oraz odznaczać się przyjemnym wyglądem i dobrym głosem (*przyp. red.*).

⁶⁴ Wspólna nazwa tajnych organizacji działających w Stanach Zjednoczonych. Ku-Klux-Klan powstał w 1866 roku jako organizacja mająca nieść pomoc żołnierzom Południa wracającym z wojny domowej. Później, stosując terror, organizacja ta zwalczała równouprawnienie Murzynów oraz występowała przeciwko katolikom, imigrantom, Żydom i komunistom (*przyp. red.*).

Przeczytaj uważnie ten werset: „Nuże, wszyscy, którzy macie pragnienie, pójǳcie do wód, a którzy nie macie pieniędzy, pójǳcie, kupujcie i jedzcie!” (Iz 55,1). Jaką sprzeczność dostrzegasz w tym wezwaniu?

Wyobraź sobie, że zgromadziwszy spory zapas atrakcyjnych artykułów spożywczych i stojąc na ulicy w dużym mieście, wołasz do głodnych i bezdomnych:

— Nuże, wszyscy, którzy nie macie pieniędzy, pójǳcie, kupujcie i jedzcie!

Ale jak mieliby kupować, skoro nie mają pieniędzy? Zatem gdybyś dodał jak Izajasz: „...bez pieniędzy i bez płacenia” (Iz 55,1), wszystko stałoby się jasne.

Izajasz wzywa ludzi do przyjęcia łaskawego Bożego przebaczenia (zob. Iz 55,7). Jednak słowo *kupujcie* podkreśla, że to, co Bóg oferuje ludziom, by zaspokoić ich potrzeby i pragnienia, jest kosztowne. Zatem przyjęcie tego daru wymaga spełnienia warunków operacji handlowej (przekazania własności czegoś wartościowego). Bóg darmo oferuje przebaczenie w ramach odnowionego przymierza ze swoim ludem, ale nie dlatego że przebaczenie nic Go nie kosztuje. On nabył je bowiem za ogromną cenę krwi swojego Sługi. Choć jest darmowe dla nas, to dla Niego ma ono najwyższą cenę.

Jaka jest cena naszego zbawienia? Zob. 1 P 1,18-19.

Jak podejście Izajasza do zbawienia ma się do podejścia nowotestamentowego? Zob. Ef 2,8-9.

Izajasz zwięźle ujął ewangelię w *Starym Testamencie*, a ewangelia ta jest taka sama jak w *Nowym Testamencie*. Nie istniało żadne *stare przymierze* zbawienia z czynków, rzekomo wyparte przez *nowe przymierze* zbawienia z łaski. Od chwili, gdy Bóg obiecał Zbawiciela Adamowi i Ewie (zob. Rdz 3,15), istniał tylko jeden sposób zbawienia — z łaski przez wiarę (zob. Ef 2,8), gdyż „darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym” (Rz 6,23). Począwszy od starożytnego Gilgamesza⁶⁵, który dokonywał heroiczných czynów w daremnym poszukiwaniu życia wiecznego, po współczesne aktorki, które wierzą w reinkarnację⁶⁶, ludzie starali się różnymi sposobami osiągnąć zbawienie, ale na darmo. Dlatego potrzebujemy poznania Jezusa i tego, czego On dokonał dla nas na krzyżu.

Zbawienie jest darmo w tym sensie, że nie możemy uczynić nic, by na nie zarobić. Nasze uczynki nie są idealnie dobre, by nas zbawić. Jednocześnie przyjęcie zbawienia może nas kosztować wszystko, co mamy. Co to znaczy? Zob. np. Mt 10,39; Łk 9,23; 14,26; Flp 3,8.

⁶⁵ Król miasta o nazwie Uruk w starożytnej Mezopotamii, znany jako bohater mitów i eposu o Gilgameszu. Istotą tego eposu jest walka człowieka ze śmiercią, daremne próby jej przezwyciężenia oraz chęć pojednania się z nią (*przyp. red.*).

⁶⁶ Pogląd, według którego dusza po śmierci ciała może wcielić się w nowy byt fizyczny — nowo narodzone dziecko, ale także zwierzę czy nawet roślinę (*przyp. red.*).

Dlaczego Bóg przypomina nam, że Jego myśli i drogi są wyższe niż nasze, jak niebiosa są wyższe niż ziemia (zob. Iz 55,8-9)? Jak myślisz, co to znaczy?

Nie ma wątpliwości, że Bóg, który stworzył wszechświat, w którym nawet najprostsze rzeczy i zjawiska są pełne tajemnic niepojętych dla naszych umysłów, jest Bytem, którego drogi są niedostępne dla naszego zrozumienia. Ta świadomość Jego nieskończonej wyższości powinna nam ułatwić pokorne przyjęcie Jego pomocy (zob. Iz 57,15).

Przeczytaj Iz 55,6-9. W jakim kontekście Bóg mówi, że Jego drogi i myśli są wyższe niż wszystko, co możemy sobie wyobrazić? Jakie Jego dokonania są dla nas niemożliwe do pojęcia?

Ze wszystkich tajemnic wszechświata niewątpliwie największą jest plan zbawienia, tajemnica, którą możemy obecnie pojąć jedynie w niewielkim stopniu (zob. Ef 6,19 BG). To, że Stwórca Wszechświata zniżył się do przyjęcia człowieczeństwa, żył na ziemi w trudzie i cierpieniu, a potem umarł w męce za nas jako ofiara za nasze grzechy, aby nam przebaczyć i okazać miłosierdzie, oto prawda, która będzie poruszać serca wszystkich istot stworzonych przez Boga przez kolejne stulecia wieczności.

„Temat odkupienia jest tym, w który aniołowie pragną wejrzeć. Będzie on przedmiotem studiów i tematem pieśni odkupionych przez nieskończone wieki. Czy nie warto starannie rozmyślać o nim i studiować go już teraz? (...)”

Ten temat jest niewyczerpany. Studiowanie ucieleśnienia Chrystusa, Jego zadośćuczynnej śmierci oraz dzieła pośrednictwa będzie zajmować umysły pilnych studentów po wszystkie czasy. Patrząc na Boga przez niezliczone lata wieczności, zachwyceni Nim będą mówić:

— »Wielka jest tajemnica pobożności« (1 Tm 3,16)⁶⁷.

Pomyśl o całym złu, którego się dopuściłeś — ludziach, których zraniłeś, niemitych słowach, które wypowiedziałeś, rozczarowaniach, których przysporzyłeś bliźnim i samemu sobie. A jednak dzięki Jezusowi możesz otrzymać przebaczenie i zostać uznanym w tej chwili za doskonale sprawiedliwego w oczach Boga. Jeśli to nie jest tajemnica, to co nią jest?

⁶⁷ Ellen G. White, *My Life Today*, Waszyngton 1952, s. 360.

Czym jest „post”, o którym mowa w Iz 58,3?

Zapewne chodzi tu o post w Dniu Pojednania, jedyny post nakazany przez Boga (zob. Kpł 16,29.31; 23,27-32). Znajduje to potwierdzenie w Iz 58,3 w podobnym wyrażeniu „umartwiamy nasze dusze”, wzorowanym na słownictwie *Księgi Kapłańskiej*. Umartwienie/ukorzenie siebie odnosi się do różnych form wyrzeczeń, w tym postu (por. Ps 35,13; Dn 10,2-3.12).

Kontekst Dnia Pojednania wyjaśnia Boży nakaz: „Podnieś jak trąba swój głos” (Iz 58,1). Trąbki z wydrążonych baranich rogów — zwane *szofarami* — były używane dziesięć dni przed Dniem Pojednania, aby obwieścić zbliżanie się Dnia Sądu (zob. Kpł 23,24). Ponadto co pięćdziesiąt lat w Dniu Pojednania ogłaszano początek jubileuszowego roku wolności (zob. Kpł 25,9-10; por. Iz 27,13).

Przeczytaj Iz 58,3-7. Na co Bóg żali się w związku ze swoim ludem — Żydami? Co było złego w ich poście?

Wydaje się, że Żydzi oczekiwali, że Pan pogratuluje im ich „pobożności”. Oczywiście wszystko się im pomyliło. Wyrzeczenia podejmowane w Dniu Pojednania miały wyrażać ich wdzięczność i wierność wobec Niego w dniu, w którym najwyższy kapłan udawał się przed oblicze Boga, by oczyścić świątynię i w ten sposób oczyścić ich z wszystkich grzechów, które zostały im przebaczone (zob. Kpł 16,1-34; por. Kpł 4,1-35). Ich czyny powinny być dokonywane w duchu wdzięczności dla Boga, który ich zbawił w Dniu Sądu, a nie obliczone na zyskanie Bożego uznania za ich rzekome pobożność i poświęcenie. W końcu to grzechy ludu Bożego zanieczyszczały świątynię. Musiała ona zatem być oczyszczona krwią przelaną z powodu *ich czynów*.

Jedna z najważniejszych lekcji, wynikających z tych wersetów, wskazuje różnicę między religijnością a podążaniem za Chrystusem. Jak ukazana jest tutaj ta różnica? Jak każdy z nas z osobna jest zagrożony taką niewłaściwą postawą — wierzeniem, że nasze religijne zachowania w jakiś sposób wskazują, że naprawdę podążamy za Panem, tak jak On tego chce?

Dziesięć dni po tym, jak trąbienie przypomniało Żydom, że Pan jest ich Królem, w Dniu Pojednania, gdy przez swoją pokorę i wyrzeczenie się siebie mieli potwierdzić swoją wierność wobec Niego jako Króla, prorok podniósł głos jak trąbę, by obwieścić, że zbuntowali się przeciwko Niemu (zob. Iz 58,1).

Przeczytaj Iz 58,6-12. Jakie czyny Bóg uważał za prawdziwy przejaw wyrzeczenia się siebie? W końcu co jest trudnego w zrezygnowaniu z kilku posiłków czy nakarmieniu paru bezdomnych ludzi? Jaka zasada ma przyświecać tym czynom? Dlaczego czyny miłosierdzia są przejawem prawdziwej religijności?

Każdy może być religijny — wykonywać religijne obrzędy (nawet te najważniejsze) we właściwym czasie i we właściwy sposób. Ale nie tego Pan oczekuje. Przyjrzyjmy się życiu Jezusa. Choć przestrzegał On religijnych obrzędów obowiązujących w Jego czasach, to jednak autorzy ewangelii znacznie więcej uwagi i miejsca poświęcili Jego czynom miłosierdzia, Jego uzdrowieniom, nakarmieniu przez Niego tłumów i przebaczeniu okazanemu przez Niego potrzebującym niż Jego wierności starotestamentowym ceremoniom.

Pan pragnie mieć Kościół, lud, który głosi prawdę światu. Ale co lepiej przyciąga ludzi spoza Kościoła do prawdy, która jest w Jezusie — ścisłe trzymanie się przepisów dietetycznych czy gotowość pomagania głodnym, ścisłe przestrzeganie sobotniego odpoczynku czy gotowość poświęcenia czasu i energii na niesienie pomocy potrzebującym?

Przeczytaj Mt 25,40 i Jk 1,27. Co mówią nam te wersety?

Przyjrzyj się błogosławieństwom, które w 58. rozdziale *Księgi Izajasza* Bóg obiecuje tym, co służą potrzebującym. Co Pan pragnie nam przez to powiedzieć? Czy są to obietnice nadprzyrodzonych interwencji w naszym życiu w zamian za czynienie tych rzeczy? A może Pan mówi o naturalnych błogosławieństwach, jakie otrzymujemy, gdy poświęcamy się służbie dla bliźnich, zamiast być samolubami, chciwcami i ludźmi, którzy traktują własną osobę jak centrum wszystkiego? Uzasadnij swoją odpowiedź.

Dlaczego Izajasz porusza kwestię soboty w Iz 58,13-14? Jak szabat wiąże się z Dniem Pojednania w kontekście wcześniejszych wersetów?

Doroczny Dzień Pojednania był szabatem. Ten specjalny ceremonialny szabat — podobnie jak cotygodniowa sobota — był dniem, w którym zakazana była wszelka powszednia praca (zob. Kpł 23,27-32). Zatem — jak zauważyli pierwsi adwentyści dnia siódmego — reguła, zgodnie z którą odpoczynek Dnia Pojednania trwał od wieczora do wieczora (zob. Kpł 23,32), wskazuje, że ta sama reguła musi dotyczyć także cotygodniowego święta sobotniego. Podobnie — choć pierwszoplanowym kontekstem Iz 58,13-14 jest ceremonialny szabat Dnia Pojednania — przesłanie to dotyczy także cotygodniowego święta sobotniego.

Przeczytaj Iz 58,13. Jakiego rodzaju dniem ma być sobota? Jak możemy uczynić nasze przeżywanie odpoczynku sobotniego takim, jak przedstawione to zostało w tym wersecie? Gdy myślisz o tym, co oznacza sobota, dlaczego powinno się ją spędzać tak, jak zostało to opisane w tym wersecie?

W 58. rozdziale *Księgi Izajasza* poruszone zostały trzy zasadnicze tematy: wyrzeczenie się siebie, dobroć dla bliźnich i sobota. Co łączy te trzy tematy?

Po pierwsze wszystkie trzy dotyczą (1) Boga, (2) tego, czemu On nadaje pierwszeństwo i (3) uznania naszej zależności od Niego. Po drugie przez te trzy czynniki ludzie dążą do świętości, naśladując Boga (zob. Kpł 19,2), który w osobie Chrystusa unżył się (zob. Flp 2,8), okazał ofiarną dobroć (zob. J 3,16) i odpoczął w sobotę po swoim dziele, kończąc tydzień stworzenia (zob. Rdz 2,2-3; Wj 20,11).

Przyjrzyj się innym powiązaniom zachodzącym między takimi tematami jak: wyrzeczenie się siebie, dobroć dla bliźnich i sobota, przedstawionymi w 58. rozdziale *Księgi Izajasza*.

Sobotni odpoczynek od powszedniego trudu jest przejawem dobroci dla ludzi, gdyż pozwala im wytechnąć (zob. Wj 23,12; Mk 2,27). Jezus wykazał, że czynów dobroci można dokonywać w sobotę (zob. Mk 3,1-5; J 5,1-17). Właściwe świętowanie soboty przynosi radość (zob. Iz 58,14), podobnie jak pomaganie bliźnim (zob. Iz 58,10-11).

Co musi się zmienić w twoim życiu, abyś mógł doświadczyć tych błogosławieństw?

DO DALSZEGO STUDIUM

„Nikt nie może wykazać prawdziwej dobroczynności bez samozaparcia. Jedynie prostym życiem pełnym samozaparcia i szeroko pojętej oszczędności można wykonać dzieło zlecone nam, przedstawicielom Chrystusa. Pycha i światowe ambicje muszą być usunięte z naszych serc. W całej naszej działalności ma dominować zasada ofiarności, objawiona w Chrystusie. Na ścianach naszych domów, na obrazach i na meblach mamy czytać słowa: »Uboгих wygnańców wprowadź do domu twego« (Iz 58,7 BG). Na naszych szafach ma być napisane jakby palcem Bożym: *Przyjdzie nagiego*. W jadalni — na stole z obfitym pożywieniem powinniśmy widzieć napis: »Podzielisz swój chleb z głodnym« (Iz 58,7)⁶⁸.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Zastanów się nad pytaniem, które Izajasz zadał swoim współczesnym: — „Czemu macie płacić pieniędzmi za to, co nie jest chlebem, dawać ciężko zdobyty zarobek za to, co nie syci?” (Iz 55,2).

Zastanów się, czy w jakiś sposób nie robisz tego samego — pracujesz dla czegoś, co nie syci? Dlaczego łatwo jest wpaść w tego rodzaju pułapkę?

2. Jeśli wyrzeczenie się siebie, dobroć dla bliźnich i sobota były ważne w Dniu Pojednania w czasach Izajasza, to czy nie są one równie ważne w eschatologicznym Dniu Pojednania (zob. Dn 8,14), w wyniku którego jubileuszowa trąba Boża ogłosi ostateczne wyzwolenie podczas powtórnego przyjścia Chrystusa (zob. 1 Kor 15,52; por. Kpł 25,9-10)? Uzasadnij swoją odpowiedź.

3. Podczas pierwszej części nabożeństwa sobotniego omówcie kwestię świętowania soboty. Co miał na myśli Izajasz, gdy napisał, że powinniśmy zaniechać w sobotę *załatwiania swoich spraw*⁶⁹, a jednocześnie *rozkoszować się nią* (zob. Iz 58,13)? Jak to możliwe? Pamiętaj o kontekście 58. rozdziału *Księgi Izajasza*.

PODSUMOWANIE

W 55. i 58. rozdziale *Księgi Izajasza* prorok wzywa rodaków, by porzucili swoje drogi i swoje myśli i powrócili do Boga, którego ideał szczęścia przeznaczony dla nich jest znacznie wyższy niż ich zamysły. On miłosiernie przebacza i wymaga, by ci, którzy dostąpili przebaczenia, byli miłośnierni zgodnie z duchem Dnia Pojednania i soboty, gdyż szczerze przyjęty dar Bożego przebaczenia naprawdę zmienia serce człowieka.

⁶⁸ Ellen G. White, *Śladami Wielkiego Lekarza*, Warszawa 1997, wyd. 5, s. 142.

⁶⁹ BD: *spełnianie swych przyjemności*, BL: *nie powstrzymywać się od własnych upodobań*, BKR: *oddawać się swoim zwykłym sprawom*, BRP: *wykonywać swoje zamierzenia*, BB: *czynić swoją wolę*, BG: *przewodząc swoją wolę*, UBG: *wykonać swoją wolę (przyj. red.)*.